

[Paul Holt.]

fornødne Raastoffer og Materialer til Boligbyggeri, er en Selvfølge, men det kan ogsaa blive nødvendigt for de enkelte Kommuner at faa Muligheder for mere rationelt at udnytte de eksisterende, men skjulte Boligreserver. Det maa naturligvis ske under rimelig Hensyntagen til de særlige Forhold, som gør sig gældende de forskellige Steder.

Som bekendt er der nedsat en Forfatningskommission. Vi mener, det er urimeligt, at man opretholder en Flerstemmeret for Personer over 35 Aar og giver dem et særligt Privilegium ved at lade dem vælge et særligt Ting. Det nuværende System giver, som sagt, Flerstemmeret til Personer over 35 Aar, men derimod ikke Valgret til voksne under 25 Aar. Men man maa gøre sig klart, at der i Forbindelse med Landstingets eventuelle Afkaffelse rejser sig særlige Problemer, fordi Landstinget har visse Beføjelser, navnlig Valget af Halvdelen af Rigsrettens Medlemmer.

Det nye Landsting skal vælge sin Del af Rigsretten, og i den Forbindelse bør man gøre opmærksom paa, at det er højest sandsynligt, at denne Rigsret kommer i Funktion, da man maa forvente, at der kommer en Undersøgelse for Rigsretten af Ministrenes og muligvis ogsaa de øverste Embedsmænds Holdning omkring den 9. April og i Besættelsestiden. Man maa se den Mulighed i Øjene, at de paagældende Personer oven i Købet selv ønsker at komme for en Rigsret. Det maa jo ikke glemmes, at der er foretaget Regeringshandling, hvis Efterlevelse har medført, at Personer er blevet straffet ifølge de forskellige Udrensningslove efter 5. Maj 1945; undertiden har danske Borgere mistet Livet, fordi officielle danske Myndigheder virkede sammen med tyske Myndigheder eller undlod at beskytte danske Borgere. Det vilde da være det eneste retfærdige, om disse ansvarlige Ministre og øverste Embedsmænd fik deres Sag prøvet for en Rigsret.

Alle vil dog vist finde det ganske meningsløst, hvis Rigsretten kommer til at bestaa af de samme Personer, der som Medlemmer af Landstinget i Besættelsestiden allerede har taget Stilling paa Forhaand ved dengang at godkende hele den officielle Politik. Man vil dog vist mene, at man bør vælge helt nye Personer til at rense eller dømme. Dette bør nøje overvejes i Forbindelse med det kommende Landstingsvalg.

I Forbindelse med Opgøret efter Besættelsestiden møder man nu Kravet om Resocialisering af de dømte. Denne maa man selvfølgelig ønske fremmet, men saaledes at

den omtalte Amnesti kun kommer til at omfatte Tilbagegivelse af visse Rettigheder, herunder ikke de særlig politiske Rettigheder.

Under Arbejdet med Oplysningen om Besættelsestidens Forhold er det blevet afsløret, hvilket Omfang det hemmelige politiske Parti har haft. Vi har set det som uværdigt at opretholde et saadant System, men har desværre ikke faaet Tilslutning fra de andre Partier; vi mener, at det nedsatte Folketingsudvalg næppe kan opnaa andet end at blive medinddraget i et officielt Ansvar for dette Politis Virksomhed.

Med Hensyn til Grønland afventer vi endnu en samlet Plan fra Regeringens Side. Vi ønsker at faa klaret Forholdet til den amerikanske Besættelsesmagt, som efter den dansk-amerikanske Overenskomst skal trækkes tilbage. Og vi ønsker, at det maa lykkes at tilvejebringe et godt gensidigt Forhold til Færøerne med indbyrdes Tillid og Respekt ogsaa for dette lille Folks Rettigheder.

Det største af alle Spørgsmaal for vort Folk i Øjeblikket er dog utvivlsomt Sydslesvigs Fremtid.

Stillingen i Dag er da efter de Oplysninger, vi raader over, den: Stedfortrædermødet i London er afsluttet, uden at vi har modtaget nogen Meddelelse om, at Sydslesvigernes Note er modtaget dér, og derfor heller ikke om, at den skulde være blevet behandlet. Sydslesvigernes egen Anmodning om selv at faa Foretræde i London er der intet Hensyn taget til; der er intet Svar kommet paa deres Ønske om at faa Visum, afgivet den 10. Februar, kort Tid for Konferencen sluttede, skønt den danske Udenrigsminister anbefalede deres Ansøgning. Dette lover ikke godt for Sydslesvigernes Henvendelse til Moskva-Konferencen. Der foreligger da heller intet til Støtte for, at en saadan Henvendelse vil komme til reel Forhandling i Moskva.

Nu lige foran Valget til Landstinget vil det være paa sin Plads, om Regeringen oplyser, om den vil støtte Sydslesvigerne i deres Krav og almindelige Ret til en Folkeafstemning i Overensstemmelse med Princippet om den nationale Selvbestemmelsesret. Det maa dog vist nu efterhaanden staa alle klart, at denne Selvbestemmelsesret overhovedet ikke kan komme paa Tale i Moskva, hvis Danmarks Regering ikke gør Sagen til sin.

Der er absolut ikke Klarhed over, hvad der ligger i Udenrigsministerens Svar paa Dansk Samlings Forespørgsel den 28. Februar, at Sydslesvigerne kunde sende en